

Катрусі на спомин

Володимир Сосюра

Я знов побачив Вас, біляву і веселу,
з привітним усміхом на радісних устах.
А осінь за вікном жовтаве листя стеле
і в вирій одліта за птахом дальній птах.

Я той же, як колись. Душа моя зелена;
а за вікном летить і пада жовтий лист.
Я знову Вас зустрів, Ви граєте Шопена;
і знаю я, що знов ми стрінемось колись.

Це буде, як весна злетить на щасні села,
багрець зорі впаде на дерева, на шлях;
я Вас зустріну знов, біляву і веселу,
з привітним усміхом на золотих устах.

І будуть за вікном шуміть, хитатись клени,
і будуть за вікном незнані люди йти кудись,
ви гратимете знов і Гріга, і Шопена,
а я складу сонет, як вечір золотий.

Як вечір золотий, що ніжний промінь стеле,
як пісня, що її співає в небі птах;
і буде цей сонет про Вас, моя весела,
з волоссям золотим і сміхом на устах.